

Cattleya blumenscheinii (Pabst) Van den Berg

Synoniem: *Laelia blumenscheinii* Pabst

Sectie: *Parviflorae* **Subsectie:** *Flavae*

Vindplaats

Een lithofytisch groeiende *Laelia*, afkomstig uit Brazilië; deze werd voor het eerst ontdekt in de staat Espirito Santo in de omgeving van de plaats Pequia dicht bij de grens van de staat Minas Gerais. De vinder was Dr. A. de Ghillany. De plant bloeide daar in Brazilië voor het eerst onder gecultiveerde omstandigheden in de botanische tuin van Rio de Janeiro op 28 juli 1974.

Omschrijving

Zoals reeds aangegeven, een uitgesproken lithofytisch groeiende soort, die, inclusief de bloemsteel 50 cm hoog kan worden.

De bulben groeien dicht op elkaar aan een kort rhizoom; ze worden 15 cm lang en 1½ tot 2 cm breed aan de basis en zijn aan de top zeer smal.

Het enkele smalle blad staat rechtop en wordt 17 cm lang.

De bloemsteel ontspringt uit een lange, smalle spatha van ca. 10 cm lengte. De totale bloeiwijze wordt twee maal zo lang als het blad; aan het einde van de bloemsteel ontwikkelen zich 10 tot 12 citroengele bloemen, die een diameter hebben van 3½ cm. *L. blumenscheinii* is gemakkelijk van de andere geel bloeiende soortgenoten te onderscheiden door de tekening en de vorm van de lip: de insnijding tussen de middenlob, en de zijlobben reikt tot de helft van de totale lengte van de lip, ook is de lip bezet met donkere karmijnrode tot roodbruine aderen, zowel aan de binnen- als buitenkant; het uiteinde van de middenlob is rond en meestal in twee helften gedeeld.

De bloeitijd valt in het voorjaar.

Cultuur

Deze soort is niet de moeilijkste onder de *Laelia*'s. Ze is tamelijk bloeiwillig.

Deze plant wil graag zeer zonnig staan gedurende het gehele jaar.

Heeft vanaf het voorjaar tot laat in de zomer door haar zonnige standplaats veel water nodig en een regelmatige bemesting in de normale verhouding,

's Winters is het beter om deze soort toch een behoorlijke rust te geven, zonder de bulben en de bladeren te laten verschrompelen - in plaats van water geven is het dan beter om de nevelspuit te hanteren om het indrogen tegen te gaan.

Oppotten in zuivere osmunda met een beetje veenmos voldoet het beste en van tijd tot tijd wat dolocal op de pot strooien. De temperatuur in de winternacht mag gerust dalen tot 8°C.

Ze hebben graag grote verschillen in dagen nachttemperatuur gedurende het gehele jaar. Dus een typisch bergklimaat.

LJ.M. Janssen